

ונאמר להלן, "החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לחדשי השנה".

מה "חדשי" שנאמר להלן אין מונין אלא מניסן. כדכתיב בהאי קרא "החדש הזה לכם ראש חדשים".

אף "חדשי" שנאמר כאן, בקרא ד"זאת עולת חדש בחדשו", דילפינן מינה שצריך להביא מכאן ואילך קרבנות ציבור מתרומה חדשה, אין מונין אלא מניסן.

שמניסן מתחילין להביא קרבנות ציבור מהשקלים החדשים לכל חדשי השנה.

אמר רב יונה: שבק רבי טבי ראשה דמתניתא, ואמר סיפא [הניח רב טבי רישא דברייתא ונקיט הסיפא]. שדרשה זו שהביא רב טבי ללמדנו שזמן תרומת הלשכה הוא בניסן, היא סיפא דברייתא, ולא הזכיר כלל רישא דברייתא, המביאה את מקור הדין שישנו זמן שצריך לחדש ולהביא מתרומה חדשה.

דלא כן כהדא [שאין נכון לעשות כן כענין זה] שעשה רב טבי, שלא הזכיר כלל הרישא שצריך להביא מן החדש.

אמר רבי שמואל בר רב יצחק: הטעם שתרומת הלשכה מהשקלים החדשים זמנה הוא בא' בניסן היות שזמנה של תרומת הלשכה — הוא בתחלתה!

כפי שהיתה התרומה הראשונה, בשעה שהוקם המשכן, בראש חודש ניסן.

דכתיב "ויהי בחדש הראשון, בשנה השנית, באחד לחדש הוקם המשכן".

ותני עלה: ביום שהוקם המשכן — בו ביום נתרמה התרומה לצורך קרבנות הציבור, שהוקרבו כבר באותו היום.

וכמו כן לדורות, מתחילין לתרום מן החדש לצורך הבאת קרבנות הציבור, מראש חדש ניסן.⁽³⁾

רבי טבי בשם רבי יאשיה בשם כהנא אמר: הטעם שמקריבין בא' ניסן מתרומה חדשה, הוא לימוד מגזירה שווה:

נאמר כאן, בפרשת הקרבנות [במדבר כח] "זאת עולת חדש בחדשו לחדשי השנה". שמכאן אנו למדים שצריך לחדש ולהביא קרבנות מתרומה חדשה, וכמו שנתבאר לעיל.⁽⁴⁾

זכור".

4. בתלמוד בבלי מסכת ראש השנה [ז א] מבאר שהדין שצריך להביא את הקרבנות מאחד בניסן מן התרומה החדשה הוא דין לכתחילה, אך בדיעבד אף אם הביא מהתרומה הישנה של שנה שעברה יצא.

ובמקדש דוד [סימן ל"ה] הקשה: היאך מקטירין את בויכי הלבונה של לחם הפנים בשבת שאחר ראש חודש ניסן, והרי הלחם

לאפשר לרוצחים בשגגה לרוץ לעיר מקלט ללא עיכובים. כדכתיב בקרא "תכין לך הדרך".

3. במסכת סופרים פרק כא הלכה ד הובא טעם נוסף להשמעת השקלים בתאריך זה: "שהיה צפוי וגלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שהיה המן עתיד לשקול על ישראל. לפיכך הקדים ואמר למשה שיהיו שקלי ישראל קודמין להמן.

וצריכין ישראל לתת שקליהם לפני שבת